

Çağ Hasta

— kemaldoganay · 13 Aralık 2020

Kervancılar yolda ayak sürüdü
Yaylaları kara duman bürüdü
Derelerden kirli sular yürüdü,
Yağmur hasta toprak hasta dağ hasta.

Kalem gibi kaşlar gözleri kara
Kırıldı kollarım vücudum yara
Çaresi bulunmaz düşünce dara,
Üzüm hasta yaprak hasta bağ hasta.

Bazen dile gelir şu yüce dağlar
Analar kucakta yavruya ağlar
Şifayı bekliyor hastalar sağlar,
Kadın hasta çocuk hasta sağ hasta.

Bahçede güllerin renkleri solmuş
Her tarafa sanki sinekler dolmuş
Çobanlar kırlarda otları yolmuş,
Koyun hasta kuzu hasta yağ hasta.

Bekledim mevsimi baharlar gelmez
Küçükler büyüğün kıymetin bilmez
DOĞANAY'ın buna yüzleri gülmez,
Günler hasta yıllar hasta çağ hasta.

Kemal DOĞANAY